वल' स्रीधरः । ''वकराश्चमित्र ग्रहोतैक वक्ताम्' काद । वक्त्य तत् उरीय हण्मीमक त्रृंकवधक या च भा॰ श्र ७ व्यध्यायादी । ''एक चक्रां गतास्ते त कुन्ती प्रकाः महा-वक्तां' इत्यादिना 'भज्यमानस्य भी मेन तस्य घोरस्य रस्य इत्यन्नन १६३ स्थ ० विश्वता ।

एक चल (रिंग्रत् की एकाधिका चलारिंगत् गा०तः। (एक चित्रं प्रें प्रकाधिक चलारिंगत् चे व्यायां २ तत् में व्या चिते च ब इल बोधक ले अप उभयल निल्ये क गचनम्। एव में कार्यात एक लिंगत् एक पञ्चा गत् एक पष्ट एक चत्रति एक गोति एक गवित इलोते ग्रद्धाः क्रमेष एक विवास वित्या विवास विव

एकतीभूत्वा चारिष धहायचारिषि। "सिनिरेकवरः श्रीमान्" धस्मी विष्ण्वानिव भा व्य०६८ छ । 'खनिके करः श्रीमान्" धस्मी विष्ण्यानिव भा व्य०६८ छ । 'खनीके धायी बहुत्त्वचार स्रम् देशानेक वरः स भिचः भा व्या० ८१ छ । "न भच्चे देक वरान् खत्तातां स स्मिह्नान्" सतः। 'ये एकाकिनः प्रायेष चर्रान सर्पाद्यसाने-कचरान्" कु ज्ञू व्ययमेक चरी अभिवत्ते साम्" किरा०। "प्रविद्यामेक वरः परिनम्बाम" भा ०५,५,५०।

एकचरण प्र॰ एकचरणो यस । एकपादयुक्ते श्मनुष्यभेदे रतद्युक्तजनपदभेदे च स च देगः हहत्सं ॰ कूर्मविभागे रिगान्याहकः । "रिगान्याभिकजव्यराज्यपगुपादकवीरका-ग्रुभोरा' इत्युपकस्य 'एकचरणानुविद्याः सुवर्णभूवसुवनं दिविष्ठाद्यं'

एकचर्या स्ती एकस चर्या चर-भावे काप् ईतः। स्रवः। एकचारिन् ति॰एकः सन् चरित चर-चिःन"स्प्रुपेति"स०। स्रवस्थायचरे १एकचरे ति०। १ बुद्धसङ्घरभेदे ए॰ तिकाः।

एक च्छाया स्ती एक स्व स्वाधि में उन्याव हाय स्वाधि स्वाधा स्वाध्यम् । ध्यम स्वि । "बह्वः स्व यदि स्वाधान् द्युः प्रतिभुवोधनम् । एक च्छायास्ति तेषेषु धनिकस्य यद्या स्विः' या । "एक च्छायास्ति तेषु प्रतिभृषु एक स्वाध्य स्व स्व स्व स्व सामिताः एक च्छायास्ति। धमर्यो यद्या स्व स्व सामिताः एक च्छायास्ति। धमर्यो यद्या स्व स्व सामिताः एक च्छायास्ति। द्या स्व स्व सामिताः द्या स्व स्व सामिताः द्या स्व स्व स्व सामिताः द्या स्व स्व स्व सामिताः द्या स्व स्व स्व स्व सामिताः द्या स्व स्व स्व स्व स्व स्व सामिताः द्या सामिताः द्या सामितः स्व स्व स्व स्व स्व स्व स्व सामितः स्व स्व सामितः स्व स्व स्व स्व सामितः स्व स्व सामितः स्व स्व सामितः स्व स्व स्व सामितः स्व स्व सामितः स्व स्व सामितः स्व स्व सामितः स

खाच्छाद्नरूपे यस । तत्त्वच्छादने 'ति " एकच्छाय' चकत्त्रतावाकार्यं यरप्रदिभः" भा । वि १८७।

एकाज ति० एकसात् जायते जन-ड ५त० । १एकसाड्जाते "शाकञ्चानां सप्तधमा इरेक जस्" व्ह० १, १६८,१५। सार्वजामानेकसादादिलात् सङ्गेत्यद्वानामृ मां मध्ये सप्तमं सप्तममृत्म एक जसेकेनोत्पचना छः: का खतत्विदः, चैवादीनां दादयानां मासानां दयमेखनेन वसनादाः पड्-तवा भवन्ति खिधासेनैत उत्पणदाते सप्तमन्तः" भा । एकेन जातिमत्युत्रिश्चन्या कर्त्तृकरचयोरेव हतीयासभासो न चेत्रहतीयवेति नियमात् । १ सीदरासीदरभातिर तये। रे-कयरीरोत्यवात् एकजलम् ३भागि यां स्ती जन-ता। ध्तः । एकजाताद्योऽप्यत्र सर्वेषामेकजातानामेकयेत् प्रवान् भवेत्। सर्वास्तांस्ते न प्रत्ने च प्रतिचोमतुरव्यीत्" स्टित: "बह्वीषु चैकजातानां नानास्त्रीष् निबोधत"मतु: । एकः व्यस्हाय एव जायते जन- ए सुभूपेति स॰। 8च्यसचायतया जाते 'पकजम्" कात्या० ६, १,१। ''एकः अग्रहाय एव भूमेर्जातः तमेक' यूपं द्यति'ककः। ''उपंतेपाजो न ला रुधि वशी वर्श नयस एक !

लम्" छ० १०,८४,३। एकजटा स्त्री एका जटा यसाः। सब तारिकीमकमहति इपे हे-वीभेदे तदाविभीनः काखिका०६१ च्य व्यक्तितो यथा "सर्वे हर-गणाः सेन्द्राक्ततोगला हिमाचलम् । गङ्गावतारनिकटे म-इामायां प्रतृष्ट्वः । खनेक्यः स्तुता देवो तदा सर्वामरोत् करे: । सातङ्गर्वानताभूत्तिभूत्वा देवानप्रच्छत । युष्मा-भिरमरेरत्न स्त्यते का च भाविनो । किमर्थ मागता-य्यं मातङ्ग्यात्रमं प्रति । एवं अवन्या मातङ्ग्रास्तसास्त कायकोषत: । उन्तर्ता अवीहेवी मां स्तर्वान करा रति । शुक्ती निश्नमोद्यस्पी वाधिते सकतान् सुरान् । तसात् तयोर्वधायाचं स्तुयेऽद्य सक्तें: सुरैं। विनि:स्तायां देव्यानु मातंद्भ्याः कायतस्तदा । भिदाञ्जननिभा कष्णा सामृत् गौरो चयाद्यि। कालिकाच्याऽभवत् सापि हिमाचल कतास्रया। तास्रप्रतारामृषयो वदनी इ मनी विषः। उपादिष भयात् त्राति यसाङ्गतान् सदाष्ट्रिका । एतस्याः प्रथमं वीजं कथितं तन्त्रमेव च । एपै वैकाजटा स्वाता यस्मात्तस्मा जरैकिका। ऋणुतं चिन्ननं चास्माः सम्यक् वेताल भेरवी ! | यथा ध्याता सहादेवीं भक्त; प्राप्तोत्यभी-श्वितम् । चतुर्भृजां लच्यावयां सुर्खमानाविभूषिताम् । खड्गं दिच पपापिभ्यां विश्वतीन्दीवरं लघ:। क्रिनीञ्च